

han vilde gjøre det til — at han for det Første er i Overensstemmelse med den ærede Krigsminister. Den ærede Krigsminister har gjentagne Gange udtalt sig om Flaadens Betydning overfor Vandgangsforfølg og om dens Betydning lige overfor Forsvaret i det Hele paa en saadan Maade, at der ikke ret vel kan være Tvivl om, at det, hvorpaa Krigsministeren bygger Forsvaret, er Kjøbenhavns Befæstning, og at Bitingen er Flaaden. Altsaa, at den ærede Marineminister er i Overensstemmelse med den ærede Krigsminister, er det ene Argument. Det andet Argument for, at den ærede Marineminister betragter Flaaden som et Appendix, er, at han er i Overensstemmelse med sine egne Officerer. Sa, det tør jeg vel nok slutte af den berømte Begivenhed med „Bogen“, der først ikke maatte komme ud og saa af den ærede Minister betegnedes som skreven af en ung — jeg kunde næsten sige ung og forført — Mand, men siden viste sig at være skreven af en gammel, velerfaren Søofficer, og som tillige sagdes at være underskrevet af et stort Antal Officerer og var støttet og tiltraadt af saa godt som hele Marinen. Seg tør nok sige, at naar den ærede Minister er uenig med sine Officerer, som vilde lægge Hovedvægten paa Flaaden, og enig med den ærede Krigsminister, som betragter Flaadens Rolle, saaledes som han gjør det, er det ikke for meget at sige, at den ærede Marineminister opfatter Flaaden som et Appendix i Forsvaret, jeg kunde fristes til at sige som et uhyttigt Appendix.

Marineministeren (M. Ravn): Seg vil kun gjøre den ganske korte Bemærkning, at der er Forskjel paa, om man betragter Flaaden som Hovedbaabenet, og paa, om man betragter den som kun at være et Appendix til Hæren, endstige da som et uhyttigt Appendix dertil. Seg gaar ikke saavidt, at jeg betragter Flaaden som Hovedbaabenet, det gjør jeg ikke, men derfor kan jeg godt have den fuldstændige Overbevisning, at den kan have en stor og overordentlig vigtig Rolle at spille i Danmarks Forsvar. Naar jeg har været noget uenig med nogle Officerer af Flaaden, er det, fordi de ønske Flaaden udviklet noget mere, end jeg mener, det er rimeligt at gjøre. Officerer, som ikke kjende noget til Finantsloven o. s. v., ere i Almindelighed meget tilbøjelige til ikke at lade sig genere af Hengebetragtninger, og naar man kan gjøre saadant Noget som Englænderne kalder at være without regard to expenses, hvilket ogsaa kan udtrykkes paa Dansk ved, at man handler uden Hensyn til Pengene, kan man naturligtvis faae meget

Mere, end naar man skal tage slige lave Hensyn. Derfor er der adskillige Søofficerer, som ønske Flaaden en Del mere udviklet end jeg. Men dels er Forskjellen ikke saa overordentlig stor, og dels mener jeg, at alene ved det, som jeg har foreslaaet, vil Flaaden blive meget godt udviklet. Seg vil blot bede det høie Thing, om det i alt Fald vil give foreløbig blot det, som jeg forlanger, saa kunne de Herrer maaske bag efter vise yderligere Sympathi for Flaaden. Seg tror, at Overensstemmelsen mellem de Søofficerer, der er Tale om, og mig, er slet ikke saa stor, som det gjøres til. Der er jo Forskjellige, som have skrevet. Der er saaledes Nogle, som kalde sig yngre Officerer, og deres Forbringere ere saadanne fuldstændig indenfor den Kamme, jeg har opstillet. Derimod er det, der i den nye Udgave af „Bogen“, forlanges, ikke i Overensstemmelse med mine Forslag, det er det ganske vist ikke, men det skyldes en Feiltagelse med Hensyn til de 12 store Skibe og om, hvad de skulle benyttes til. Der er altsaa forlangt Mere, end jeg har forlangt; men forøvrigt er Forskjellen der virkelig meget ringe. Seg vil nødig komme til en Bog, som ikke er udkommen i sin oprindelige Form, og som jo altsaa slet ikke foreligger offentlig; men jeg vil dog bemærke, at jeg havde overordentlig megen Grund til at antage, at den yngre Mand, jeg talte om, var en af Forfatterne, da jeg havde min Kundskab fra den anden af Forfatterne, nemlig Kommandør Hansen, som ikke havde sagt Andet end, at det var en yngre Mand, der var Forfatter af den nei, jeg maa tage dette tilbage. Seg vidste, at det var en yngre Mand; men at Kommandør Hansen havde været med, naar han ikke siger mig det, kan jeg ikke vide, som De ogsaa ville se af, hvad Kommandør Hansen senere har skrevet, at han ikke havde gjort mig opmærksom derpaa, saa jeg var altsaa i min gode Ret. Seg er naturligtvis ikke saadan inde i Konfortiet, at jeg veed, hvorledes det er med Forfatterstabet; men den Del af Bogen, som jeg talte med Kommandør Hansen om, tror jeg nok er skreven af den yngre Mand, men den var slet ikke underskrevet. Naar jeg brugte Udtrykket „naiv“ om den unge Mand, var det ikke, fordi det var naivt, han havde skrevet, men fordi han troede bag Ministeriets Bøg at kunne samle Underskrifter derfor. Men de Underskrifter er der ikke.

Thomsen: Seg skal kun lige overfor den ærede Ordfører udtale, at det Altsynske, han oplæste, var en Udtalelse af 30te Marts 1866 af en Krigsminister, medens den Lov, jeg talte om, grundede sig paa et Lovforslag,